

vanje ranije mletačke istorije, najodlučnije odriče A. Dandolu autorstvo recenzije B. Na jednom mestu naziva on ovu „eine noch ungedruckte, angeblich unter Dandolos Ducat entstandene Chronik,“ a u napomeni dodaje: „Es ist die von Simonsfeld sogenannte Recension B. Dandolos. Seinen Bemerkungen über ihr Verhältnis zu der kleinen Chronik und zu den Annalen Dandolos kann ich nicht durchweg zustimmen. *Ich bezweifle namentlich, dass B von Dandolo herrührt*<sup>15)</sup>. Doch ist hier nicht der Ort, das im einzelnen zu begründen“<sup>16)</sup>. Nije nam poznato da li je Lenel negde obrazložio svoju tvrdnju, za koju je, kako se iz navedenog vidi, imao već razrađenu argumentaciju i nije je tek onako nabacio.

Recenzija B, prema tome, vrlo verovatno ne potiče od samog Dandola već od nekog nepoznatog prerađivača, svakako njegovog savremenika. A to je za naše dalje razlaganje od izvanrednog značaja, jer tu leži, kako izgleda, ključ za rešavanje sudbine kneza Iljka.

Odmah pada u oči, čim se uporede tekstovi recenzija A i B, da u prvoj stoji *Illico*, *Sclavorum princeps*, dok druga ima *Yllicus*, *Sclavoniae princeps*. Nesumnjivo je dakle da je pisac recenzije B mislio da zna ime tog slovenskog kneza; ali odakle i na koji način? Nama se čini da je *Yllicus* recenzije B postalo od *Illico* recenzije A, koje može biti i običan prilog *illico*, a ne ime slovenskog kneza. Prerađivač Dandolove male hronike bi prema tome u nerazumevanju od adverbna načinio ime i dao mu odgovarajući latinski oblik *Yllicus*. To ne bi bilo nikakvo čudo, ako obe recenzije ne potiču od Dandola. Teže bi bilo međutim pretpostaviti da je sam Dandolo *illico* iz zaborava preinačio u *Yllicus*. U svakom slučaju prvobitni tekst na kome počiva naše znanje o knezu Iljku jeste jedino recenzija A Dandolove male hronike; recenzija B i sve docnije vesti sa njegovim deformisanim imenom svode se u krajnjoj liniji na ovu. Ona je prema tome jedino merodavna za naše izvođenje o imenu i istoričnosti kneza Iljka. Varijante *Yllicus*, *Unusclavus* etc. potiču sve bez razlike od *Illico* recenzije A. Ta vest dakle i taj oblik imena jedino dolaze u obzir za naše raspravljjanje.

Prilog *illico* sreće se dosta često u Analima dužda Andrije Dandola. Prelistavajući ih mi smo ispisali sledeće primere:

I. *Iste dux illico filium suum sibi aequivocum Constantinopolim delegavit.*

II. . . . . *quo illico accersito per ducem.*

<sup>15)</sup> Kursiv je naš.

<sup>16)</sup> W. Lenel, *Die Entstehung der Vorherrschaft Venedigs an der Adria, mit Beiträgen zur Verfassungsgeschichte* (1897) 99.